

אמר רבנו יצחק בן ישראל שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשר ואמר צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טועמיה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

תשפ"ו

ויצא

גליון תנ"ג

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלי היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה ופארה מדרגה שיקלד (חיי משה"י שני)
אמר רבנו יצחק בן ישראל שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשר ואמר צדיק גמור בעזרת השם יתברך

וישכב במקום ההוא

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לגלות האמונה הקדושה בעולם

אבות העולם כל עקר יגיעתם ועבודתם היה רק בשביל לגלות האמונה הקדושה בעולם, כי אז היה קדם מתן תורה והיתה הקדשה נעלמת מאד ולא היו יודעין ממנו יתברך כלל והיה כל העולם אז בבחינת חלל הפנוי, כי היה העולם פנוי מאלקותו יתברך. והם בחזק אמונתם ועבודתם גלו ופרסמו שגם בחלל הפנוי גם שם נמצא ה' יתברך והמשיכו אמונה בעולם.

וזהו, ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא וכו'. כי סוד חלל הפנוי הוא בחינת המקום של כל העולמות, כי כל עקר התהוות חלל הפנוי הוא בשביל שיהיה מקום לבריאת העולם כנ"ל. ושם בבחינת המקום בחינת חלל הפנוי אי אפשר למצא אלקותו יתברך כי אם על ידי אמונה לבד שהוא בחינת תפלה. וזהו ויפגע במקום אין פגיעה אלא תפלה, הינו אמונה כנ"ל וזה המקום היה באמת מקום הבית המקדש מקום קדש קדשים נקדת האבן שתיה, כמו שאמרו רז"ל, רק שאז היתה עדין הקדשה נעלמת ולא היה שום אדם יודע ממנה כי אם יעקב על ידי חזק אמונתו נתגלה לו סוד נקדה זו שהוא נקדת האבן שתיה הנעלמת במקום העולם שהוא נקדת האמונה, שעל ידי נקדה זאת זוכין להאמין ולידע שגם שם בבחינת חלל הפנוי נעלם ה' יתברך כנ"ל.

ויעקב כשבא לשם וראה ששם אי אפשר לעמוד כי אם על ידי אמונה על כן וילן שם כי בא השמש וישכב במקום ההוא. ואמרו רז"ל ששם שכב אבל י"ד שנה ששמש בבית עבר לא ישן כי היה עוסק בתורה. ולכאורה קשה אם היה מנדד שנה מעיניו י"ד שנה מדוע במקום הזה דיקא שכב לישן, אף באמת כל ארבע עשרה שנה עסק בתורה, הינו שהיתה עבודתו על פי שכל, שזהו בחינת עסק התורה כנ"ל, אבל כשפגע במקום, והמקום נמשך מחלל הפנוי שהוא שרש המקום כנ"ל ואז ראה ששם אי אפשר לעמוד בשום שכל כי אם באמונה, על כן וילן שם וישכב במקום ההוא, כי שם צריכין רק בחינת שנה שהוא בחינת הסתלקות המוח וסומכין רק על אמונה לבד.

ליקוטי הלכות ס"ת ד' כז

עמוד זה נתרם ליזכות

משה יונתן בן עטרה קריינדל שיחי

טוֹעֲמִיָה

אכן יש'ה' במקום הזה

פרשת השבוע

וְהָיָה ה' נֶצֶב עָלָיו וּמָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

וְזֶה וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ, כִּי כִשְׁפָגַע בַּמָּקוֹם שָׁבָא לְקִרְאָתוֹ מְקוֹם הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא הַבְּנֵן הַשְּׁלִישִׁי שִׁיתֻקִּים וְאִז הַשִּׁיג עֵצָם מְרִירוֹת אַרְיֶכֶת הַגָּלוּת שִׁיְהִיָּה מְקֻדָּם. שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ שֶׁמֶרְמִזּוֹ עַל חֲשֻכַת מְרִירַת הַגָּלוּת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁדִּרְשׁוּ רַז"ל וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַז"ל, וְעַל כֵּן תִּקְוָה אִז תִּפְלֹת עֲרֵבִית עַל יְדֵי שֶׁהָבִין אִז עֵצָם יִקְרָת וְחֲשִׁיבוֹת אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא אֶפְלוּ מִעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַחֲשָׁךְ אֶפְלָה וְכוּ'.

וְאִז וַיִּיקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי. כִּי אֶפְלוּ יַעֲקֹב בְּקִדְשָׁתוֹ הָעֲצוּמָה נֶעְלָם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָדַע מִתְחִלָּה עֵצָם קִדְשָׁת הַמָּקוֹם הַהוּא עַד שֶׁנִּתְעוֹרֵר מִעֲצָמוֹ לַחֲזוֹר לְכָאן כְּנ"ל, וְאִז בָּא הַמָּקוֹם לְקִרְאָתוֹ וַיֵּלֶן שָׁם, וְאִז הַשִּׁיג עֵצָם קִדְשָׁת הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁבּוֹ תִּלּוּי תִּקְוָה כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּוִלִין וְכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבְזֶה תִּקְוָה לְהַכְנִיס בְּלֵב כָּל הַנֶּפְשׁוֹת לְדוֹרוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁאֶפְלוּ הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּוִלִין מֵאֵד שֶׁסּוֹבְרִין שֶׁבַּמָּקוֹמָם אֵין נִמְצָא ה' יִתְבָּרֵךְ, יָדְעוּ וַיֹּאמְרֵם שֶׁגַּם בַּמָּקוֹמָם יֵשׁ ה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ רַק שֶׁנֶּעְלָם מֵהֶם. וְשֶׁגַּם הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁלָּהֶם יִקְרָ מֵאֵד וְשִׁיּוּכָלוּ לְמִצָּא ה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי בְּאֵמַת יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה רַק שֶׁאֵינוֹ יוֹדַע מוֹגֵדֵל הָהִעֲלָמָה בְּחִינַת וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי. אֲבָל אִם יִתְעוֹרֵר בְּבְחִינַת אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא יִזְכֶּה לְמִצָּאוֹ וְכִנְזָכָר לְעִיל.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' פה

עמוד זה נדבית הר"ר יואל פוקס הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תח"י למזל טוב

ועיני לאה רכות

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

אַפְלוּ הַפְּשִׁיִּים מִזִּלְזָלִין בָּהּ

רחל, שהיא בחינת תורה שבַּעַל פה, זה בחינת עֲלֵמָא דַּאֲתַגְלִיָּא, כי מעלת חֲדוּשֵׁין דַּאֲרִיָּתָא הַכֵּל רוֹאִין וְחַבִּיב בְּעֵינֵי כָּל בְּנֵי עוֹלָם מַחֲמַת שֵׁישׁ בָּהֶם חֲכָמָה וְשֹׁכֵל גָּדוֹל הַנִּגְלָה לְעֵין כָּל. וְחֲכָמָה וְשֹׁכֵל זֶה חָשׁוּב וְחַבִּיב בְּעֵינֵי כָּל כִּי הַחֲכָמָה תַּחֲיָה וְהִיא חֲשׁוּבָה בְּעֵינֵי הַכֵּל (וְכַמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ בַּהֲתוֹרָה מִי שִׁידַע מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וְכו') בְּסִימָן מ"ם בְּלִקּוּטֵי תַנְחָא). אָבֵל לָאָה, שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת תַּפְלָה, הִיא בַּחֲנִינָת עֲלֵמָא דַּאֲתַכְפְּסִיָּא, כִּי חֲשִׁיבוֹת וּמַעֲלֹת הַתַּפְלָה סָתוּם וְנִעְלָם מֵעֵין כָּל, כִּי תַפְלָה הִיא רַק בַּחֲנִינָת אֲמוּנָה וְאִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין עֲנִין הַתַּפְלָה בְּשׁוּם שֹׁכֵל כָּלָל:

וְעַל כֵּן נֹאמַר עַל הַתַּפְלָה כִּרְם זֹלָת וְדָרְשׁוּ רַז"ל אֵלּוּ דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מִזִּלְזָלִין בָּהּ. וּמֵאִי נִיהוּ תַפְלָה. וְזֶה בַּחֲנִינָת וְרַחֵל הִיָּתָה יִפְתָּ תֹאֵר וִיפְתָּ מִדָּאָה וְעֵינֵי לָאָה רַכּוֹת וְכו'. כִּי יִפִּי הַהוּדוֹר הַתּוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה הַכֵּל רוֹאִין וְחָשׁוּב בְּעֵינֵי הַכֵּל, וְהַכֵּל רָצִין אֶל הַמִּשְׁנָה, אָבֵל יְעֵינֵי לָאָה רַכּוֹת, שֶׁהִיָּתָה בּוֹכָה תָמִיד שֶׁלֹּא תִפֹּל בַּחֲלָקוֹ שֶׁל עֶשׂוֹ, שֶׁזֶּהוּ בַּחֲנִינָת הַתַּפְלּוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִין לָהּ יִתְבָּרַךְ לְהַנְצִיל מִהַיָּצֵר הָרַע וְחִילוּתָיו וְכו', וְהִיָּתָה בּוֹכָה כָּל כֶּף עַד שֶׁהִיָּה עֵינֶיהָ רַכּוֹת. וְזֶה רָמְזוֹ עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עַל שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְבַכּוֹת כָּל כֶּף כִּמוֹ לָאָה שֶׁלֹּא יִפֹּל בַּחֲלָקוֹ שֶׁל הַס"מ חָס וְשָׁלוֹם.

אָבֵל מַעֲלֹת וְחֲשִׁיבוֹת עֲנִין זֶה שֶׁל תַּפְלָה אֵין הַכֵּל רוֹאִין, כִּי הוּא בַּחֲנִינָת עֲלֵמָא דַּאֲתַכְפְּסִיָּא, כִּי סוּד הַתַּפְלָה גְּבִיָּה וְסָתוּם וְנִעְלָם מְאֹד. וְעַל כֵּן אֵין בְּנֵי אָדָם אֶפְלוּ הַפְּשִׁיִּים רָצִין אַחֵר זֶה כָּל כֶּף. וְאַדְרָבָּא, בְּנֵי אָדָם מִזִּלְזָלִים בָּהּ, כִּי תַפְלָה הוּא בַּחֲנִינָת דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁגְּבִיָּה וְנִשְׁגָּב מְאֹד, אָבֵל בְּנֵי אָדָם מִזִּלְזָלִין בָּהּ וְכו'. וּבִאֲמַת הַכֵּל הִיָּה לְטוֹבָה גְּדוּלָּה, כִּי רַחֵל הִצְדִּיקָתָה מִסֻּדָּה סִימָנִים לְאַחֲוָתָה לָאָה וְכו', שֶׁהִיא בַּחֲנִינָת הַתַּפְלָה וּמִלְמַדָּת אוֹתָהּ אֵיךְ לְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב, שֶׁהוּא כָּלָל הַתּוֹרָה. וְאֵיךְ לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרָה תַּפְלָה. וְאֵזִי בִּאֲמַת נִכְלָלִין רַחֵל וְלָאָה יַחַד, כִּי תּוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה וְתַפְלָה שְׁנֵיהֶם בַּחֲנִינָה אֶחָת וְכו', כִּי בִּאֲמַת כָּכָל אֵלּוּ הַדְּבָרִים שֶׁאֵין יוֹדְעִין מִהֵיכָן הַהֲתַחֲלָה צָרִיכִין לְהַתְחִיל מִשְׁנֵיהֶם בִּיחָד וְלַעֲסֹק בָּזָה וּבָזָה כִּמוֹ בְּעֲנִין זֶה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה שֶׁאֵין יוֹדְעִין מִהֵיכָן הַהֲתַחֲלָה צָרִיכִין לְהַתְחִיל מִשְׁנֵיהֶם, דְּהֵינּוּ לַעֲסֹק בְּכָל יוֹם בְּשְׁנֵיהֶם לְלִמּוּד קֶצֶת הַיּוֹם וְלַעֲסֹק בַּתַּפְלָה קֶצֶת הַיּוֹם..

ליקוטי הלכות ר"ח ה' כח

עמוד זה נדבית הר"ר אהרן ברוין הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו נחמן שיחי' למזל טוב

ויצא יעקב

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

וַיֵּנַעַם לֶךְ לְעוֹלָם

הַלְכוֹת מִתְּנֵה הַלְכָה ד' וַיֵּצֵא יַעֲקֹב' (שהוא דרוש ארוך ונפלא על כל פרשת ויצא) נֶאֱמָרָה בְּשַׁבָּת בְּבִקְרָא, אַחֲרֵי שֶׁנִּטַּל מוֹהֲרֵנָ"ת ז"ל יָדָיו לֶאֱכֹל סְעוּדַת שַׁחֲרִית, וְהַמְשִׁיךְ בְּאַמִּירָתָהּ, עַד שֶׁכִּמְעַט נַעֲשֶׂה עָרֵב.

אבני"ה ברזל

בְּשַׁבָּת פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא שְׁנַת תרע"ה הִתְאַרַח רַבִּי לִוִּי יִצְחָק ז"ל אֶצֶל רַבִּי מֵאֲטִיל שׁוֹחַט ז"ל, וְאַחֲרֵי עֲרִיכְתָם וְאַמִּירָתָם תִּקּוֹן חֲצוֹת הִתְחַבְּרוּ יַחְדָּו לְלַמֵּד בְּסֵפֶר לִקְוֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת מִתְּנֵה הַלְכָה ד', אַחֲרֵי כֵן בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דִּרְשׁוּ רַבִּי מֵאֲטִיל לִפְנֵי הַצְּבוּר עִם תּוֹסֶפֶת מְרֻבָּה בְּהִתְעוֹרְרוֹת וּבְהִתְלַהֲבוֹת נִפְלָאָה, וְכָל כֵּן הִתְלַהֵב רַבִּי לִוִּי יִצְחָק ז"ל מִלְּמוּדוֹ עִמּוֹ, עַד שֶׁלֹּא שָׁכַחם כָּל יְמֵי חַיָּיו. (הוא נִרְצַח עַל יְדֵי הַפּוֹרְעִים הַבּוֹלְשֵׁבִיקִים, ה'י"ד. ת.נ.צ.ב.ה.)

שיח שרפי קודש ה' שצ"ה

שַׁבָּת קֹדֶשׁ י"ח חֲשׁוֹן הָיִיתִי בְּבִיאָן, יֹשְׁבֵתִי שָׁם בְּזוֹיוֹת אֶצֶל הַשְּׁלַחָן, וְנִגְנַתִּי הַנְּגוּנִים שֶׁלֵּנוּ בְּעָרֵב וּבְבִקְרָא וּבְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית וְאַמִּירָתִי בִּינִי לְבִינֵי תוֹרָה מִלְּקוֹטֵי מוֹהֲרֵנָ"ן, וְעוֹד דְּבוּרִים מְרֻבָּנוּ הַקְדוּשָׁה. וְרֵאִיתִי הַהִנְהָגָה שֶׁלָּהֶם, וְאַמִּירָתִי לָהֶם 'הַשְּׁקוּ הַצֵּאֵן וּלְכוּ רְעוּ' וְכו', כָּל הַמֵּאֲמָר, כִּמְבֹאָר כָּל זֶה בְּלִקְוֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת מִתְּנֵה הַלְכָה ד', עַל פְּסוּק וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וְכו', עֵינַי שָׁם הֵיטֵב וַיֵּנַעַם לֶךְ לְעוֹלָם. וְעַתָּה אֲנִי רוֹאֶה הַחֲלוּק וְכו', יוֹם ב' בְּבִקְרָא בְּאֵתִי בְּרוּךְ ה' לְשָׁלוֹם לְעִיר טְשֶׁעֶרְנֶאָוויץ, וְהִתְפַּלֵּלְתִּי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דְּחִסְדֵי סְנֵדִיגוֹרִי וְכו', וְאֵין בְּיָדִי אֵף פְּרוּטָה אַחַת, ה' יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלַי, בְּבִקְרָא הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּהַבִּית הַכְּנֶסֶת דְּחִסְדֵי ווִיזְנִיצֶער, ר' שְׁלֹם [וִיוֹסֶף, הַאֲדָמוֹר] מְסַנְדִּיגוֹרִי נָתַן לִי אֶחָד קָרָאן, וְגַם הָיִיתִי עוֹד אֶצֶל כְּמָה מִפְּרָסְמִים וְנָתַנּוּ לִי מְעַט מְעוֹת..

תולדות שמואל (מרש"ה פרידמאן ז"ל הי"ד) תרס"ח

עמוד זה נדבתי הר"ר שמואל גולדשמידט הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו יונתן ישראל שיחי למזל טוב

ויפגע במקום

טועני'ה

פרשת השבוע

שִׁית־עוֹרֵר מַעֲצָמוֹ

יַעֲקֹב אָבִינוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת כָּלֵל הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים כִּי מִמֶּנּוּ יֵצְאוּ כָּל־שְׂבָעִים כַּחוֹ תִּקְוָה תִּקְנוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד בְּעֵת שֶׁלֶן שָׁם בַּמָּקוֹם הַהוּא, וְיֵרֵד לַמָּקוֹם שֶׁיֵּרֵד בְּעֵת שְׁנָתוֹ וּמִשָּׁם עֲלֶה לַמָּקוֹם שֶׁעֲלֶה, עַד שֶׁתִּקְוָה שֶׁאֲפִלּוּ בַּחֲשֶׁכַת לַיְלָה וְאֲפִלּוּ מִמֶּשׁ יִתְעוֹרֵר הָאָדָם בְּרָצוֹנוֹת חֲזָקִים לְהִתְפַּלֵּל וּלְשׁוֹב לַה' יִתְבָּרֵךְ וְלֹא יִתְיַאֵשׁ מִן הַתְּפִלָּה וְהַצְעָקָה לְעוֹלָם. כִּמוֹ שֶׁהַזֵּהִיר אֲדָמוֹר ז"ל וְאָמַר רַק שְׁלֹא יִתְיַאֵשׁ מִן הַצְעָקָה וְהַתְּפִלָּה – אָבִי מִעַיִז זִיךְ נִיט מִיַּאֲשׁ פֻּן שְׂרִיִּיאָן, מִעַ שְׂרִיִּיט מִעַ בִּיִּיט וְכוּ', וְאִז הַכֹּל מִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְכוּ'.

וּבִאֲמַת בְּחִינַת דָּרֶךְ זֶה הוּא עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה תָּמִיד. וְזֶה עֶקֶר הָעֲצָה לְתִפְלָה וְשִׁיחָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, כִּי בִאֲמַת אִי אֲפָשָׁר לְהִתְפַּלֵּל וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי רָצוֹנוֹת טוֹבִים וְכִסּוּפִים וְכוּ', בְּחִינַת אֵל תַּעֲשֶׂה תִפְלִתְךָ קִבֵּעַ, רַק שְׂאֵף עַל פִּי כֵן בְּהִכָּרַח לְתִקְוָה תִּפְלוֹת שִׁיחָיו חוֹבָה בְּשִׁבִּיל הַהֶמוֹן עִם, כִּי בִּלָּא זֶה לֹא יִתְפַּלְלוּ כָּלֵל. אֲבָל יַעֲקֹב שֶׁהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ עַד הַסּוֹף עַד עֲקֻבוֹת מְשִׁיחָא הוּא עָסַק בְּעֶקֶר הַתִּקְוָה שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּפְלִת עֲרֵבִית רְשׁוֹת שְׁגִם בְּעֵמֶק הַחֲשָׁד הַכְּנִיס לְבַל יִתְיַאֵשׁ מִן הַתְּפִלָּה רַק יִתְחַזַּק בְּרָצוֹנוֹת חֲזָקִים לַה' יִתְבָּרֵךְ עַד שִׁית־עוֹרֵר מַעֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל לַה' יִתְבָּרֵךְ בְּרָשׁוֹתוֹ וּרְצוֹנוֹ שֶׁזֶה עֶקֶר תִּקְוָה הַתְּפִלָּה.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' פט

עמוד זה נדבית הרה"ג ר' יוסף צבי חשין הי"ו
לרגל שמחת נישואי נכדו שיחי' למזל טוב

יוסף ה' לי בן אחר

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

שִׁית־קָרֵב מִחֲדָשׁ וַיִּקְרָב מִקְרָב חֲדָשׁ

וְזֶה בְּחִינַת יוֹסֵף ה' לִי בֶן אַחֵר שֶׁהַצָּדִיק מְבַקֵּשׁ וְחַפֵּץ תָּמִיד שֶׁה' יתְּבַרֵךְ יוֹסִיף לוֹ בְּעֲצָמוֹ בֶּן אַחֵר דְּהִינּוּ שִׁית־חֲדָשׁ וַיִּתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ בְּעִבּוּדָתוֹ יתְּבַרֵךְ עַד שִׁיחִיָּה נַחֲשָׁב בְּכָל פַּעַם בֶּן אַחֵר לֵה' יתְּבַרֵךְ כִּבְּן חֲדָשׁ שְׁנוֹלָד הַיּוֹם וכו'.

וְגַם עַל יְדֵי זֶה שֶׁהַצָּדִיק מוֹסִיף וּמִתְחַדֵּשׁ בְּעִבּוּדָתוֹ וּמִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ עַל יְדֵי זֶה הוּא מִקְרָב בְּכָל פַּעַם רְחוּקִים לֵה' יתְּבַרֵךְ כַּנֶּ"ל. וְאַלּוֹ הֶרְחוּקִים שֶׁהַצָּדִיק מְקַרְבָּם לֵה' יתְּבַרֵךְ הֵם נִקְרָאִים בָּנִים אֲצֵל הַצָּדִיק. כִּי כָל הַמְּלָמֵד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה בְּאֵלָיו יִלְדוּ.

וְזֶהוּ גַם בֶּן בְּחִינַת יוֹסֵף לִי בֶן אַחֵר שִׁיזָּכָה בְּכָל פַּעַם לְקָרֵב אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִחֲדָשׁ לֵה' יתְּבַרֵךְ שֶׁהוּא בֶּן אַחֵר, בֶּן חֲדָשׁ שְׁזֶה עֶקֶר הַתְּפָאֲרוֹתוֹ יתְּבַרֵךְ כִּמּוֹ שֶׁרְאִינוּ אֲצֵל רַבֵּנוּ זְכַרְוָנוּ לְבָרָכָה שֶׁעֶקֶר הַחֲשִׁיבוֹת הָיָה אֲצֵל זְכַרְוָנוּ לְבָרָכָה כְּשֶׁבָּא אִישׁ חֲדָשׁ לְהִתְקָרֵב לֵה' יתְּבַרֵךְ שֶׁהָיָה יָקָר בְּעֵינָיו מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּתְקָרְבוּ מִכֶּבֶד. כִּי עֶקֶר הַתְּפָאֲרוֹת הוּא כְּשֶׁעוֹלָה הַתְּפָאֲרוֹת חֲדָשׁ לֵה' יתְּבַרֵךְ עַל יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת הֶרְחוּקִים כַּנֶּ"ל.

ליקוטי הלכות ברכת המזון ד' יא

עמוד זה נדבתי הר"ר אליהו נחום חשין הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו שיחי' למזל טוב

ויחמנה הצאן

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

חַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת דִּקְדָּשָׁה

וְזֶהוּ, אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן לְשִׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיַּחמְנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתּוֹת כְּדִי כְּשִׁיבֹאוּ שָׁאֵר הַצֹּאן קְדָשִׁים לְשִׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַתּוֹרָה וְהַדַּעַת לְנֹכַח הַצֹּאן קְדָשִׁים שְׁשִׁתּוֹ כָּבֵד, שְׁזָכוּ כָּבֵד לְהַפִּיר הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וַיַּחמְנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתּוֹת שִׁיחמְמוּ עֲצָמָם בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת דִּקְדָּשָׁה בְּרִשְׁפֵּי אֵשׁ שֶׁלֹּהֶבֶת יְיָ לַעֲבֹד הַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ וּלְהַתְּפַלֵּל בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת וְלֹא יִלְכוּ עִמּוֹ בְּקָרִי, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּבַחֲיַנַת קָרִירוֹת שְׁנִמְשָׁךְ מִסְטָרָא דְעֵמָלָק שֶׁהוּא סְטָרָא דְלִבָּן, שְׁנִמְשָׁר בּוֹ אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ.

כִּי כָּל מִי שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ מִנְקֻדַּת הָאֱמֶת הַנִּ"ל אֲפֹלוּ מִי שֶׁהוּא אִישׁ כָּשֵׁר וְעוֹבֵד הַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ וּמִתְּפַלֵּל וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, אֲבָל כָּל עֲבוֹדָתוֹ הוּא בְּקָרִירוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֵיוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת וְחַמִּימוֹת דִּקְדָּשָׁה וְאֵין לְהַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ שְׁעִשׁוּעִים מִעֲבוֹדָה כְּזֹאת, כִּי הוּא בְּבַחֲיַנַת שְׁנָה, (כְּמִבְאָר בַּהַתּוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּסִימָן סמ"ד) אֲבָל יַעֲקֹב בְּחִינַת נִקְדַּת הָאֱמֶת הַמְּשִׁיךְ תּוֹרָה, בְּחִינַת מְקֻלוֹת, לְהַנְהִיג הָעוֹלָם בְּשִׁכְלִיּוֹת נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, עַד אֲשֶׁר הֵצִיג וְתַחֲבַהּ הַשִּׁכָּל הָאֱמֶתִי בַּתּוֹךְ רַהֲיִטִי מַחֲיִן שֶׁל הַמִּתְקַרְבִּין אֵלָיו, עַד שֶׁכָּל הַצֹּאן קְדָשִׁים שְׁיִבֹאוּ לְשִׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַתּוֹרָה לְנֹכַח הַצֹּאן הַקָּדוֹשׁ שְׁלוֹ – יִתְחַמְמוּ עֲצָמָן בְּחַמִּימוֹת דִּקְדָּשָׁה לַעֲבֹד הַשֵּׁם-יִתְבָּרֵךְ וּלְהַתְּפַלֵּל בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת דִּקְדָּשָׁה, כִּי עֵקֶר חַמִּימוֹת דִּקְדָּשָׁה עַל-יְדֵי תְּנוּעַת הַשִּׁכָּל הָאֱמֶת (כְּמוֹ שְׁמִבְאָר בַּהַתּוֹרָה עֲתִיקָא בְּסִימָן כ"א).

ליקוטי הלכות מתנה ד' יד

עמוד זה נדבט הרה"ח ר' שמעון אלי' ברוין הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו שיחי' למזל טוב

נפתולי אלקים נפתלתי

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

דע

שֶׁעָקַר הַתַּחֲבָרוֹת וְדִבְקוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ הוּא עַל
יְדֵי הַתַּפְלָה. כִּי הַתַּפְלָה הוּא שֵׁעַר, שְׂדֵרָךְ שָׁם
נִכְנָסִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, וּמִשָּׁם אֲשַׁתְּמוּדְעִין לֵה. כִּי
תַפְלָה הִיא מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב וְאֲנִי תַפְלָה.
וְתַפְלָה לְשׁוֹן הַתַּחֲבָרוֹת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב נַפְתּוּלִי
אַלְקִים נַפְתָּלְתִּי, תִּרְגּוּמוֹ לְשׁוֹן הַתַּחֲבָרוֹת:

ליקוטי מוהר"ן תנינא פד

אֵין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבִילָה נֶגֶד כָּל הַצָּרוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת וְדַחְקוֹת
וְטִרְדֵּת הַפְּרִנָּסָה הָעוֹבְרִים עַל כָּל הָאָדָם בְּכָל עֵת וָעֵת כִּי אִם
לְצַעֲקַן וְלִזְעַק וְלַהֲתַחֲנֹן לְפָנֵי ה' יִתְבָּרָךְ וְלִבְכוּת לְפָנָיו כְּתִינוּק
חֲבוּכָה לְפָנֵי אָבִיו שְׂיִמְלֵא מַחֲסוּרוֹ. וּכְשִׁילֶךְ בְּדֶרֶךְ זֶה יִרְוִיחַ
תְּמִיד הַרְבֵּה רוּחַ הָאֱמֶתִי וְהַנֶּצְחִי, כִּי עַל פִּי רַב יִפְעַל בְּבִקְשָׁתוֹ
הַרְבֵּה, כִּי ה' יִתְבָּרָךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָת כָּל פֶּה וְכְמוֹ שְׂפָתוֹב, קְרוֹב ה'
לְכָל קִרְאָיו וְכו'. וְאַפְלוֹ אִם לְפַעְמִים ח' לֹא יִתְקַבֵּל תַּפְלָתוֹ, כִּי זְמַנִּין
דְּשִׁמְעַ זְמַנִּין דְּלֹא שִׁמְעַ, עַל כָּל פָּנִים הָרְוִיחַ שְׂקֶרֶב עֲצָמוֹ לֵה'
יִתְבָּרָךְ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אֵין שׁוֹם דְּבַר שְׂיִקְרַב וִידְבֵּק אֶת הָאָדָם
לֵה' יִתְבָּרָךְ כְּמוֹ הַתַּפְלָה, שֶׁהִיא עָקַר הַתַּחֲבָרוֹת וְדִבְקוֹת שֶׁל
יִשְׂרָאֵל לֵה' יִתְבָּרָךְ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן פ"ד.

ליקוטי הלכות ר"ח ו' יא

עמוד זה נדבית הרה"ח ר' שמעון דייטש הי"ו – לרגל
הבר מצוה של נכדו החתן נחמן ברוין נ"י למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

ז' תנינא - כי מרחמם ינהגם

וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה

יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּשִׁחְלָף לִשָּׂא אִשָּׁה לְהַעֲמִיד תּוֹלְדוֹת בְּעוֹלָם לְהַשְׁאִיר
הַשְּׂאֲרָה בְּעוֹלָם לְנִצָּחַ, לְהַעֲמִיד מִטָּה שְׁלֵמָה שְׁנִים עָשָׂר שְׁבִטֵי יְהוָה
שְׁמֵהֶם יֵצְאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם. וְעַל יָדָם נִמְשָׁךְ הָאָרֶת הַדַּעַת
שֶׁל בֶּן וְתַלְמִיד, כִּי הֵם קִבְּלוּ הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֲבוֹתָם. וְכָלֵם אָמְרוּ
בְּפֶה אֶחָד קֹדֶם הַסְתַּלְּקוֹת יַעֲקֹב אָבִינוּ 'שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד'
וְכוּ', כִּי זֶה עֵקֶר הַדַּעַת הַמְּבֹאָר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְחָדִיעַ אֱלֹקוֹתוֹ בְּעוֹלָם.
בְּחִינַת אֶתָּה הִרְאָתָ לַדַּעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְכוּ', עַל כֵּן יַעֲקֹב אָבִינוּ
בָּעֵת שִׁחְלָף לִשָּׂא אִשָּׁה לְהַעֲמִיד בְּנִין זֶה, אִזּוּ פָּגַע בְּמָקוֹם, דְּהִינּוּ בְּמָקוֹם
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מָקוֹם קָדֵשׁ קְדָשִׁים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלֶּן שָׁם
וַיִּשְׁכֵּב בְּמָקוֹם הַהוּא.

וְאִזּוּ הַשִּׁיג שָׁם שְׁשָׁם בְּמָקוֹם הַהוּא זֹכִינ׳ לְבְּחִינַת כָּל הַנִּלְחָדִיעַ לְקַשֵּׁר
תַּחְתּוֹנִים וְעֲלִיוֹנִים יַחַד. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם, וַיִּחַלֵּם וְהִנֵּה סֵלָם מֵצֵב
אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה. וְהִנֵּה מִלֵּאכֵי אֱלֹקִים עֲלִים וַיִּרְדּוּ בּוֹ
וְכוּ'. כָּל עֲנִין זֶה הַכָּל הוּא בְּחִינַת מַה שֶּׁמְבֹאָר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְחָדִיעַ, דְּהִינּוּ
בְּחִינַת הַתְּקַשְׁרוֹת מַה שֶּׁצָּרִיכִין לְהַעֲמִיד תּוֹלְדוֹת בָּנִים וְתַלְמִידִים
לְהַאִיר הַדַּעַת הָאֱמֵתִי בְּעוֹלָם לְקַשֵּׁר תַּחְתּוֹנִים וְעֲלִיוֹנִים יַחַד, שְׁזֵהוּ
בְּחִינַת וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם כַּנִּלְחָדִיעַ. כִּי בְּחִינַת זֹאת זֹכִינ׳ עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
שְׁשָׁם הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁכָּלּוֹל מִבֶּן וְתַלְמִיד וְכוּ' כַּנִּלְחָדִיעַ.

וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הָאָדָם הַתַּחְתּוֹן דִּיקָא שְׁעוֹמֵד בְּאֶרֶץ הַגִּשְׁמִי
הַזֹּאת דִּיקָא שְׁזֵהוּ בְּחִינַת וְהִנֵּה סֵלָם מֵצֵב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה
כִּידוּעַ, שְׁזֵה נֶאֱמַר עַל מִדְּרַגַּת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁכָּל עֲבוֹדָתוֹ בְּבְחִינַת
סֵלָם מֵצֵב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה. כִּי הָאָדָם הַגִּשְׁמִי הוּא
דִּיקָא צָרִיד לְקַשֵּׁר תַּחְתּוֹנִים וְעֲלִיוֹנִים יַחַד וּלְהַעֲלוֹת הַכָּל
מֵאֶרֶץ לַשָּׁמַיִם מִמִּטָּה לְמַעְלָה.

ליקוטי הלכות נדרים ג' יט

עמוד זה נתרם לזכות ולהצלחת יהודה בן מוכבה הי"ו
ולזכות אריאל, שירה, הדר, בני שרה לזיווג הגון בקרוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועני'ה

לשון רבנו ז"ל

בתחלת התקרבות מוהרנ"ת ז"ל
אמר לו רבנו ז"ל:

זאלסט

זיך ציען צו די

העכסטע מדרגה

און ניט אראפפאלן

פון די נידריגסטע

תרגום

משך עצמך אל המדרגה העליונה ביותר,
ואל תפול מהמדרגה הנמוכה ביותר.

שיח שרפי קודש החדש ח"ב נ"ו

עמוד זה נדבת הר"ר שניאור זלמן אייזנבאך הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת ויצא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:00	3:59	4:15	3:37	4:08	3:37	3:44	4:08
שקיעה ערב שב"ק	4:40	4:39	4:37	4:37	4:38	4:37	4:06	4:30
חצות הלילה	11:04	11:05	11:05	11:01	11:05	11:02	10:46	11:03
עלות השחר	5:03	5:04	5:05	5:04	5:04	5:04	5:47	5:32
עטיפת הטלית	5:26	5:27	5:28	5:27	5:27	5:27	6:16	5:58
נץ החמה	6:19	6:20	6:22	6:21	6:21	6:21	7:28	6:59
סוף זמן קר"ש מג"א	8:04	8:05	8:05	8:03	8:05	8:04	8:32	8:25
חצות היום	11:27	11:28	11:29	11:27	11:28	11:27	11:47	11:44
שקיעה שב"ק	4:40	4:39	4:37	4:37	4:38	4:36	4:06	4:29
צאת השבת	5:15	5:16	5:16	5:12	5:15	5:13	5:00	5:41
צאה"ש 72 דק'	5:52	5:51	5:49	5:49	5:51	5:49	5:18	

כללים: הדלקה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת וישלח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א	סו.	סו:	סו.	סז:	סח.	סח:
דף היומי ליקוטי הלכות ח"מ ח"ב	רמז	רמז	רמז	רמז	רמז	רמז
שני עמודים לקוטי תפלות ח"א לפי מהדורת תורת הנצח	תעז	תעט	תפא	תפג	תפה	תפז
דף היומי גמרא זבחים	עז	עח	עט	פ	פא	פב
התורה הזמנית	תורה ז' תנינא - 'כי מרחמם ינהגם'					